

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. S. Asterij de bello querela.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

Hæc senex plorabili voce perorauit, qui quia videbatur ab exemplis audire velle consolationem, mutato repente vultu, ut erat lepidus in ærumna, coronidem hanc querelis suis subridens adiecit: *Nimicum bellum ea solum de causa videatur inductum, ut in Stob. ser. 48. 40 pauperes intereant.* Cui ego, quia animaduerti aliquid aliud sub pannis eius, vti & sub nonnullis comitibus illius latitare, quos & Latinè nosse, & laurum Delphicam aliquando ambijste intellexeram, illud Antisthenis reposui: *Immò in bello pauperes non intereant, sed plures fiunt.* Nam plurimi, qui antea Domini fuerunt magnarum opum, per illud ad incitas rediguntur, & mendicitatem: longè proinde vobis miseriores, quia plus amiserunt. Vobis enim multum auferri non potuit, quia numquam multum habuistis. Sed, vt videoas, etiam olim nostri sæculi calamitatibus parres extitisse, suisseque, qui illas commemorarent, legam tibi vel paucula verba, quæ è S. Asterio excerpta hic mecum fero. Sunt autem ista. *Absque auaritia non foret hec in vita mortali sumus iniqualias, hoc dispidium; neq; tam varijs cladibus atq; calamitatibus, insisa nus ea nobis ac lachrymabilis redderetur.* Hinc homines naturalem erga hominem charitatem exuant. Hinc ferrum accidunt, aciesq; instruimus inter se ariant, summaḡ cum immanitate, tamquam bellua depugnant. Cetera deinceps quis enarrauerit? Muri validi & excelsi machinæ conquassantur, urbes expugnantur, coniuges abducuntur, liberi ad servitutem rediguntur, agri vastantur, & uruntur: arboribus ipsis, tamquam iniuriant intulerint, hand temperatur. Cades fit magnajuueni ac virorum, ruitq; sanguinis astrage cadaverum profundunt ac volvuntur. Facultates deniq;, & fortuna eorum qui vincuntur, premi loco, victoribus cedunt uniuersit. Quid deinde viduarum lamenta, pupillarū fletus, & parentes suos, & libertatem amissam elugeantur? Qui nudius tertius multarum magnarumq; diuiniarum possessor, sum frustum panis, protensa dextera mendicat. Qui seruos plurimos habuerat, textores, adiutorios vestibus refertas, lacero detritoq; male testis panniculo, servitutem ipse seruit, & aggerere aquam, equilister cum abradere, & huicmodi fœda subire ministeria cogitur. Alia sexcenta mala sunt, quæ summatim oratione complecti impossibile. Hæc Asterius, qui si vnicus est author, ecce alterum S. Gregorium Nyssen. lib. Nyssen. lib. de beatitud. magnitu. orat. 7.

magnitudinem, priuatarum miseriarum sensum hebetari. Verba eius sunt. *Communis calamitas dolore superat incommoda singulorum.* Ac quemadmodum medici de corporis incommodis dicant, cum duo simul in uno corpore morbi concurrerint, solius exuperantis sensum extere, ac latere quedam modo mali inferioris dolorem immensum atque insuperabili magnitudine praevalentis celatum. Itidem incommoda belli exuperantia acerbitatem efficiunt, ut proprias calamitates homines singulariter non sentiant. Quod ad proprietatum incommodorum sensum animus quodammodo torper, communibus si bellis malis confundatur, maioribus ita occupetur & crucietur, ut et si minora quoque illa priuata sentiat, tamen neque sentire, neque estimare videatur. Multo autem minus vello voluptatis sensu frui potest, quisquis bellum enormes & tumidas sentit. *Vbi arma & equi, ubi ferrum acutum & tuba sonans; ubi phalanges hastis imhorrescentes, & sentia coherentia scutis; ubi galea cristis ad terrorem composita nutantia; ubi confluentes, impressiones, manuum consertiones, pralia, cades, fuga, persecutio, gemitus, vulnus; ubi terra sanguine madet; mortui consulectur, & obieruntur; saucij derelinquuntur; atque omnia sunt, quecumq; in aspero bello accidere solent; numquid in his rebus occupatio otium umquam erit, cogitationem adrei alicuius iucunde recreationem convertendi? Quod si quando animum subeat etiam alicuius rii jucundissima memoria, nonne recordatio charissimorum, in tempore periculi cogitationem subiens, accessio calamitatis sit? Visque adeo non solum mala in bello dolorem gignunt, sed ipsa etiam bona, quae adhuc habemus, augent doloris acerbitatem.*

IV.

Hæc vbi è S. Asterio & S. Gregorio Nysseno recitauit, pro tutulit comes meus è situ Virgilium, & legit sequentes versus veteris querelæ rusticorum.

Virgil lib. 2.
Georgic,

Quippe ubi fas versum atque nefas: tot bella per orbem,
Tam multa scelerum facies: non ullus aratro
Dignus honor, squalent abductis armis colonis:
Et curue rigidum falces conflantur in ensim.
Hinc monet Euphrates, illinc Germania bellum.
Vicina ruptis inter se legibus urbes
Arma ferunt: sauit toto Mars impius orbe.
Ut eum carceribus se effudere quadriga.

Addens